13/08/2022

Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου για την Κυριακή Θ’ Ματθαίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Το μήνυμά του για την Κυριακή Θ’ Ματθαίου εξέδωσε ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου, Αγίου Βλασίου και Τοποτηρητής της Ιεράς Μητρόπολης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Ιερόθεος. “Το πρόβλημα δεν είναι τόσο η κοινωνία, το σύστημα, το κατεστημένο, όσο ο άνθρωπος. Η επιδίωξη να φτιάξουμε την κοινωνία, να αλλάξουμε τους κοινωνικούς θεσμούς με την ελπίδα ότι θα βελτιωθεί η ζωή μας, δείχνει άγνοια του προβλήματος”, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

“Όταν έχουμε εσωτερική γαλήνη, τότε δεν μας ενοχλούν τα εξωτερικά ερεθίσματα και με τον τρόπο μας βοηθούμε στην αλλαγή της κοινωνίας. Όταν είμαστε κυριευμένοι από λογισμούς και εμπαθείς καταστάσεις και έχουμε εσωτερική τρικυμία, τότε υποφέρουμε και κάνουμε και τους άλλους να υποφέρουν. Πρέπει να ειρηνεύσουμε, απαλλασσόμενοι, με την δύναμη της θείας Χάριτος, από λογισμούς

και σαρκικές επαναστάσεις και τότε θα είμαστε κοινωνικοί άνθρωποι, πηγή ειρήνης για τον κόσμο”, τόνισε ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Θαρσείτε, εγώ ειμι· μη φοβείσθε» (Ματθ. ιδ΄, 27)

Ο ιερός Χρυσόστομος, ερμηνεύοντας το γεγονός κατά το οποίο ο Απόστολος Πέτρος, ενώ βάδιζε επάνω στα κύματα, έπειτα βυθιζόταν, λέγει ότι ο Χριστός την στιγμή εκείνη δεν κατέπαυσε τον άνεμο, αλλά άπλωσε το χέρι Του και τον έπιασε λέγοντας «ολιγόπιστε εις τι εδίστασας;» (Ματθ. ιδ’, 31). Με τον τρόπο αυτό ο Χριστός έδειξε ότι την μεταβολή στον Πέτρο δεν την έκανε η δύναμη του ανέμου, αλλά η ολιγοπιστία του. Αν η πίστη του δεν ασθενούσε, τότε εύκολα θα μπορούσε να αντιμετωπίση τον άνεμο. Γι’ αυτό ο Χριστός τον έπιασε από το χέρι και άφησε τον αέρα να πνέη, δείχνοντας ότι ο άνεμος δεν μπορεί να κάνη κανένα κακό, όταν η πίστη είναι σταθερή.

Κατά τους αγίους Πατέρας οι δαίμονες στέκονται συνεχώς επάνω στα τρία μέρη της ψυχής, δηλαδή το λογιστικό, το θυμικό και το επιθυμητικό και τα ερεθίζουν με τις μανιώδεις επιθέσεις τους. Το λογιστικό το κινούν σε λογισμούς αιρετικούς και βλασφήμους, το θυμικό το κινούν σε πράξεις εναντίον όσων τον έβλαψαν και το επιθυμητικό το κινούν σε επιθυμίες αισχρές.

Όλοι μας έχουμε δοκιμάσει αυτήν την τρικυμία των λογισμών, που γίνεται όταν ο διάβολος με την μανία του και την τέχνη του εισάγη μέσα μας ένα λογισμό είτε εναντίον του Θεού, είτε εναντίον των συνανθρώπων μας. Ίσως στο θέμα αυτό ο σύγχρονος άνθρωπος είναι περισσότερο ευάλωτος, γι’ αυτό και υποφέρει.

Οι άγιοι Πατέρες από την πείρα τους μας έχουν διδάξει ότι πρέπει να αγωνιζόμαστε εναντίον των απλών λογισμών για να μη γίνουν χρονίζοντες, εναντίον των χρονιζόντων λογισμών για να μη γίνουν εμπαθείς και εναντίον των εμπαθών για να μη γίνουν συγκατάθεση, γιατί τότε ενεργείται η αμαρτία.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να απαλλαγή κανείς από την φρικτή αυτή κατάσταση της δυναστείας των λογισμών, που δημιουργεί υποψίες, φαντασίες, μίση κλπ. με αποτέλεσμα να έρχεται μεγάλη ταραχή. Οι λογισμοί είτε διώκονται με την προσευχή, την εργασία κλπ. είτε αποκόπτονται με την καταφρόνηση των αισθητών πραγμάτων. Επίσης, οι λογισμοί εξαφανίζονται με την τελεία εμπιστοσύνη στον Θεό. «Ο καθάπαξ εαυτόν αφιερώσας τω Θεώ, εν αναπαύσει νοός διάγει», όπως λέγει ο άγιος Ισαάκ ο Σύρος.

Επίσης, σε περίπτωση τρικυμίας λογισμών μας βοηθούν οι προσευχές των αγίων. Ο

άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ερμηνεύοντας την παραγγελία που έδωσε ο Χριστός στους Αποστόλους να ευλογούν την οικία στην οποία θα εισέρχονται, λέγει: «Πολλές φορές έχουμε πόλεμο στους λογισμούς και ταρασσόμαστε χωρίς να μας ενοχλή κανείς και συνεχώς επανίστανται πονηρές επιθυμίες.

Αυτήν την μάχη την καταστέλλει το ρήμα εκείνο των αγίων, δηλαδή η ευλογία, και προξενεί μέσα μας πολλή γαλήνη. Την ώρα που λέγει το ρήμα τούτο, αμέσως φεύγει από την ψυχή μας κάθε ενθύμηση διαβολική και κάθε άτοπος λογισμός…».

Γι' αυτό το «ειρήνη πάσι» που λέγει ο λειτουργός Ιερεύς ή η ευλογία του πνευματικού μας πατρός ειρηνεύει την ψυχή μας. Εκδιώκει τον διάβολο που προξενεί ταραχή.

Όταν δεν γνωρίζουμε τον τρόπο της αντιμετωπίσεως των εμπαθών λογισμών και τους αφήνουμε ανενόχλητους να εργάζονται το φθοροποιό τους έργο, τότε έρχονται σαρκικές επαναστάσεις και γίνονται διάφορα αμαρτήματα. Επίσης, η σαρκική επανάσταση είναι και ιδιαίτερη ενέργεια του διαβόλου. Δηλαδή, όπως λέγουν οι άγιοι Πατέρες, ο διάβολος επιτίθεται εναντίον του ανθρώπου, άλλοτε εμβάλλοντας διαφόρους λογισμούς και άλλοτε εξάπτοντας την σάρκα, ώστε να αναπτυχθή η ηδονή, να προσελκυσθή και να αιχμαλωτισθή ο νούς και να διαπραχθή η αμαρτία.

Η αντιμετώπιση και αυτής της τρικυμίας γίνεται με την δύναμη του Χριστού. Η κατάπαυση του ανέμου των λογισμών και η ειρήνευση δεν είναι αποτέλεσμα καλών και ευσεβών σκέψεων, αλλά έλευση της θείας Χάριτος. Όπως η τρικυμία της θαλάσσης έπαυσε με την είσοδο του Χριστού στο πλοίο, έτσι και η σαρκική τρικυμία κοπάζει με την είσοδο του Χριστού στην καρδιά μας.

Επομένως, **ο Χριστιανός, μεταχειρίζεται τα πνευματικά μέσα, που ο Ίδιος ο Χριστός υπέδειξε, δηλαδή την προσευχή και την νηστεία. Κυρίως επικαλείται την βοήθεια του Θεού με την σύντομη και περιεκτική ευχή, το «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλόν».**

Όταν έρχεται μέσα μας η Χάρη του Χριστού, τότε γίνεται γαλήνη μεγάλη, ειρηνεύουν τα πάντα. Ο άνθρωπος βιώνει την βαθειά και αναφαίρετη ειρήνη. Και οι πλέον επιρρεπείς στα σαρκικά παραπτώματα, λαμβάνοντες την Χάρη του Χριστού, μπορούν να αισθανθούν την βαθειά ειρήνη της εγκράτειας. Ένα φάρμακο σταματά τους πόνους. Πολύ περισσότερο η θεία Χάρη κατευνάζει την σάρκα και γαληνεύει την ψυχή.

Όλα όσα ελέχθησαν μέχρι τώρα μας δείχνουν μια μεγάλη αλήθεια. Συνήθως εμείς καταφερόμαστε εναντίον των άλλων και εναντίον της κοινωνίας. Θεωρούμε ότι

αιτία όλων των κακών που μας μαστίζουν είναι η κοινωνία. Σε δύσκολες στιγμές λέμε ότι φταίει το σύστημα, το κατεστημένο, η άρρωστη κοινωνία, οι κακοί άνθρωποι. Όμως κάνουμε μεγάλο λάθος, γιατί προσδίδουμε στην κοινωνία μια απρόσωπη έννοια και γιατί βλέπουμε την ύπαρξη του κακού έξω από μας.

Το πρόβλημα είναι εσωτερικό. Το κακό που υπάρχει στην κοινωνία είναι αποτέλεσμα των αρρωστημένων ανθρώπων. Με άλλα λόγια οι άρρωστοι άνθρωποι αρρωσταίνουν τους κοινωνικούς θεσμούς και οι κοινωνικοί θεσμοί αρρωσταίνουν πιο πολύ τους ανθρώπους.

Το πρόβλημα δεν είναι τόσο η κοινωνία, το σύστημα, το κατεστημένο, όσο ο άνθρωπος. Η επιδίωξη να φτιάξουμε την κοινωνία, να αλλάξουμε τους κοινωνικούς θεσμούς με την ελπίδα ότι θα βελτιωθή η ζωή μας, δείχνει άγνοια του προβλήματος. Όταν έχουμε εσωτερική γαλήνη, τότε δεν μας ενοχλούν τα εξωτερικά ερεθίσματα και με τον τρόπο μας βοηθούμε στην αλλαγή της κοινωνίας. Όταν είμαστε κυριευμένοι από λογισμούς και εμπαθείς καταστάσεις και έχουμε εσωτερική τρικυμία, τότε υποφέρουμε και κάνουμε και τους άλλους να υποφέρουν.

Πρέπει να ειρηνεύσουμε, απαλλασσόμενοι, με την δύναμη της θείας Χάριτος, από λογισμούς και σαρκικές επαναστάσεις και τότε θα είμαστε κοινωνικοί άνθρωποι, πηγή ειρήνης για τον κόσμο.

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος